

Obvestila

»Kje sem bil pa jaz leta 1991?« je naslov nagradnega natečaja, ki ga je pripravil Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu. Iščejo osebne zgodbe, razmišljanja, občutke, stare fotografije, skratka spomine na leto 1991. To je treba poslati do nedelje, 20. junija, na elektronski naslov urada pr.urad.slovinci@gov.si. Podarili bodo šest nagrad: tri v sodelovanju s Parkom vojaške zgodovine Pivka in tri slovenske zastave. O nagrajencih bo odločal žreb, ki ga bo na predvečer dneva državnosti izvedla ministrica Jaklitsch.

Oddaja Slovincem po svetu in domovini, ki je na sporedu vsako nedeljo po poročilih ob 17h, na Radiu Ognjišče, je na razpolago tudi na naslednji povezavi:

https://avdio.ognjisce.si/cikel/slovincem_po_svetu_in_domovini, kjer se lahko naročite na podcast.

Letos bo v Cerkvi v Sloveniji posvečenih sedem novih duhovnikov: 1 v koprski škofiji, 2 v ljubljanski nadškofiji, 1 v mariborski nadškofiji, 1 v novomeški škofiji, 1 pri Kapucinih ter 1 pri Minoritih.

SLOVENSKE MAŠE

Sveta maša na prvo nedeljo v juniju zaradi odsotnosti g. Kocha odpade. Edina slovenska sveta maša v juniju bo tako na **nedeljo 12. junija ob 17:00 v cerkvi Herz Marien**, Auf dem Mühlberg 14, Frankfurt.

Svete maše iz Slovenije vsako nedeljo lahko spremljate tudi na spletu:

<https://katoliska-cerkev.si/spremljanje-svetih-mas-preko-spleta-radia-in-televizije2020>

KONTAKT

p. Andrej Koch,
Hühnerweg 25,
60599 Frankfurt am Main
Tel: 0049178 9755 991
e-naslov: koch.andrej6@gmail.com
Spletna stran: www.skq-frankfurt.de

Alexandra Schumann

Referentin Gemeinden von Katholiken anderer Muttersprache
Mail: A.Schumann@bistumlimburg.de
Tel.: (06431) 295-191
Mobil: (0160) 97 88 55 65

MED NAMI POVEDANO

Slovenska katoliška skupnost Frankfurt

Junij 2021

PRAZNIKI PRED NAMI

3. junij: Sv. rešnje telo in kri

9. junij: sv. Primož in Felicijan, mučenca

11. junij: praznik Srca Jezusovega in dan duhovniškega posvečenja

13. junij: sv. Anton Padovanski

25. junij: dan državnosti (državni praznik)

29. junij: sv. Peter in Pavel, apostola

Praznik svetega rešnjega telesa in krvi

Na ta dan obhajamo Jezusovo navzočnost v zakramentu sv. Rešnjega telesa in krvi – evharistije, ki je središče krščanske vere in zakramentalnega življenja vernih. Na praznik so po navadi različne oblike procesij, s čimer verniki tudi navzven pokažejo svojo vero. Praznik je zapovedan.

Za zakrament evharistije so se v zgodovini Cerkve izoblikovali različni vidiki in različna imena. Jezus je pri zadnji večerji z učenci, pri kateri je kruh spremenil v svoje telo ter vino v svojo kri, postavil zakrament evharistije, njegovo obhajanje pa je od začetkov krščanstva razpoznavno znamenje kristjanov. Postavitve zakramenta evharistije se spominjamo pri vsaki maši, posebej tedaj, ko duhovnik izreka posvetilne besede nad kruhom in vinom. Kristjani verujemo, da kruh po prebistvenju (transsubstanciaciji) postane Jezusovo telo, vino pa Jezusova kri.

Posvečene hostije se hranijo v ciborijah, eno hostijo pa v običajno umetniško izdelani monštranci. Namen hranjenja posvečenih hostij je dejstvo Jezusove trajne navzočnosti v zakramentalni obliki kot tudi možnost za češčenje. Duhovniki monštranco izpostavljajo v češčenje za posebne priložnosti, ob veliki noči in prazniku sv. Rešnjega telesa in krvi pa so v navadi tudi procesije, ki potekajo po cerkvah in/ali v bližnji okolici. Za praznik sv. Rešnjega telesa in krvi je marsikje v navadi postavljanje začasnih kapelic ali oltarjev, mimo katerih poteka sprevod. Duhovnika z monštranco poleg bogoslužnih sodelavcev

spremljajo verniki in s tem izrazijo zunanjo versko pripadnost.

Zakrament evharistije skupaj s krstom in birmo sodi med zakramente uvajanja v krščanstvo. Otroci, ki so redno vključeni v proces kateheze, ki poteka v župnijah, v Cerkvi na Slovenskem k prvemu obhajilu pristopijo na koncu tretjega razreda. Evharistija pomeni tako polnost in vrh uvajanja v krščanstvo.

(www.katoliska-cerkev.si)

God sv. Antona Padovanskega, cerkvenega učitelja

Sveti Anton Padovanski (1195–1231) goduje 13. junija in je eden od najbolj priljubljenih in poznanih svetnikov. Samo enajst mesecev po njegovi smrti ga je papež Gregor IX. že razglasil za svetnika, kar je v zgodovini Cerkve najkrajši beatifikacijski postopek. Papež Pij XII. (1939–1958) ga je 16. januarja 1946 razglasil tudi za cerkvenega učitelja, kar dokazuje njegovo izjemno učiteljstvo ter veliko svetništvo. V znameniti baziliki sv. Antona v Padovi v Italiji, ki so jo zgradili kot nagrobno cerkev po njegovi smrti, vsako leto moli preko 5 milijonov vernikov.

Anton Padovanski se je leta 1195 rodil v bogati plemiški družini v Lizboni na Portugalskem, njegovo krstno ime pa je bilo Fernando. Po dobri verski izobrazbi se je leta 1211 pridružil regularnim avguštinskim kanonikom v portugalski Coimbri in prejel mašniško posvečenje. Nekaj let pozneje je žaloval skupaj z ljudsko množico, ko so v Coimbri pokopali pet manjših bratov, misijonarjev, ki so jih v Maroku

umorili muslimani. Dogodek ga je tako pretresel, da je sklenil, da bo prestopil v red manjših bratov in odšel v Afriko oznanjat vero. Leta 1220 je prišel k manjšim bratom v samostan v Coimbri in tam privzel ime Anton. Z ladjo se je odpeljal v Maroko, da bi tam oznanjal Božjo besedo. Kmalu po prihodu v Afriko je hudo zbolel in je bil več mesecev priklenjen na posteljo. Oslabljen in nesrečen je spoznal, da mu ne preostane drugega kot vrnitev na Portugalsko. Med potovanjem po morju proti domovini je usoda odločila drugače. Hud vihar je zdrobil ladjo ob obali pred Sicilijo. Anton se je od tam podal v Assisi, kjer je prav takrat potekal generalni kapitelj v Porcijunkuli. Tam posebej še ni bil opažen. Provincial pokrajine Emilia–Romagna se je zavzel zanj in ga vzel s seboj v gorski samostan Monte Paolo v bližini mesta Forlì ob jadranski obali. V tem mestu je do izraza prišla njegova izredna govorniška nadarjenost in tam se je tudi začela njegova odmevna pridigarska pot. Anton je stal na cerkvenih prižnicah, na velikih mestnih trgih in ob obali ter ljudem oznanjal Božjo besedo.

Ko je Anton začutil, da se bliža čas njegove smrti, se je star komaj petintrideset let podal v ženski samostan Arcella pri Padovi, kjer je 13. junija 1231 umrl med molitvijo spokornega psalma. Njegove posmrtno ostanke so v navzočnosti redovnega generala Bonaventure (1221–1274), prav tako velike osebnosti manjših bratov, leta 1263 prekopali in jih prenesli v baziliko, imenovano po njem. Ob Antonovem grobu so se zgodili številni čudeži.

(www.katoliska-cerkev.si)